

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 211

гр. София , 08.04.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на осми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Даниела Дончева
Членове:	Красимир Маринов Капка Павлова

като разгледа докладваното от Даниела Дончева Въззивно търговско дело № 20211001000235 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по въззивна жалба на Агенция по вписванията, подадена против Решение № 260091 от 18.01.2021 г., постановено по т. д. № 2550/2020 г. на СГС, ТО, VI – 1 –ви състав, с което съдът е отменил отказ на длъжностното лице по регистрацията при въззивника с № 20201207145052-2/11.12.2020 г., като е указал на Агенцията да извърши вписване на промяната в обстоятелствата по партидата на „Биец Койнаре“ ООД по заявление образец А4 с вх. № 20201207145052 от 07.12.2020 г.

Сторени са оплаквания за неправилност на обжалвания съдебен акт. Въззивникът намира, че обжалваното Решение е постановено при нарушение на съдопроизводствените правила поради непредоставянето му на възможност от страна на съда да защити своите права и интереси чрез връчване на препис от разгледаната от СГС жалба и предоставяне възможност за депозиране на становище по същата. По същество на спора са релевирани твърдения за нарушение на материалния закон. Сочи се, че не се констатира освободените дялове да са придобити от оставащия съдружник или по друг правен способ да е посочено какво става с тях, което задължение било с оглед защитата на дружествения капитал и запазване неговото покритие. Вземането на решение за реализиране на едно от няколкото законови възможности по отношение дяловете на напусналия съдружник било от съществено значение за бъдещето на търговското дружество, а законът не познавал хипотеза, в което дружество разполага със свободни и непоети дялове.

Моли се за постановяване на Решение, с което обжалваното такова да бъде отменено, както и за присъждане на съдебни разноски.

Уведомена по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК, насрещната страна не е депозирала становище по така подадената жалба.

Съдът, като съобрази данните по делото, както и оплакванията на въззивника във връзка с обжалвания съдебен акт, намери следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 25, ал. 4, изр. II от ГПК, същата изхожда от надлежна страна, имаща право и интерес да обжалва по силата на посочената разпоредба, насочена е срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване.

За установено от фактическа страна съдът намери следното:

С писмено предизвести К. В. е заявил желанието си да прекрати участието си като съдружник в „Биец Койнаре“ ООД. Същото е получено за въззиваемата страна на 01.11.2019 г., за което свидетелства отбелязването в горния ляв ъгъл, сторено от законния представител на дружеството В. Т..

С отказ № 20201207145052-2 от 11.12.2020 г. длъжностното лице по регистрация е отказало да впише заявените със заявление 20201207145052 от 07.12.2020 г. промени в членствения състав на търговеца поради неизпълнение на дадените указания за отстраняване на констатираната нередовност, а именно посочване на обстоятелствата относно съдбата на освободените дружествени дялове.

За да постанови обжалваното пред настоящата инстанция Решение, СГС е приел, че законът свързва напускането на съдружника с изтичане на срока на даденото предизвестие, като не поставя като условие за осъществяване на фактическия състав на прекратяване участието на съдружника в дружеството с уреждането на имуществените последици от горното, които са последващи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намери следното:

Неоснователни се явяват оплакванията на Агенцията по вписванията за нарушение на съдопроизводствените правила поради невръчване на препис от разгледаната от СГС жалба.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, при постъпила жалба срещу нейн акт, Агенцията изпраща незабавно на съда подадената жалба заедно с приложенията към нея, постановения отказ, заявлението и приложенията към него, както и доказателства за връчването му. С последващото изречение е уредено правото на Агенцията може да подаде отговор по жалбата с писмени доказателства по нея. Горното налага извода, че вменените правомощия на Агенцията по администриране на подадената жалба и правото ѝ да подаде отговор въвеждат необоримата презумпция за запознаване със съдържанието на жалбата, което обезсмисля изпращането на препис от последната по реда на ГПК предвид изрично посочената възможност за подаване на отговор преди изпращането ѝ до съда.

По същество на спора:

Съгласно чл. 125, ал. 1 о2 от ТЗ съдружник в дружеството с ограничена отговорност може да прекрати участието си в дружеството като отправи писмено предизвестие. Предизвестие то следва да бъде в писмена форма и с изтичането на тримесечен срок от уведомяването на дружеството, същото произвежда действие, като членственото правоотношение се счита прекратено. С Решение № 46 от 22.04.2010 г. на ВКС по т. д. № 500/2009 г., II т. о., ТК, по чл. 290 от ГПК, в хипотезата на чл. 125, ал. 2 ТЗ е прието, че "буквалното и систематичното тълкуване на чл. 125, ал. 2 от ТЗ изключва възможността прекратяването да бъде поставяно в зависимост от други юридически факти, в т. ч. от уреждане на имуществените отношения по чл. 127 във вр. с чл. 125, ал. 2 ТЗ между напускащия съдружник и дружеството и от съдбата на дружествените дялове. Уреждането на имуществените отношения е регламентирано като закономерна последица от прекратяване на членственото правоотношение, а не е обявено за *conditio sine qua non* за неговото настъпване. Изтичането на срока на предизвестие то има автоматичен прекратителен ефект спрямо членственото правоотношение и с осъществяването му съдружникът губи това си качество.

Предвид изложеното и доколкото в конкретния случай се спори, а и видно от представените писмени доказателства, срокът на предизвестие то е изтекъл както към момента на подаване на процесното заявление, така и към този на постановения отказ, последният се явява незаконосъобразен и подлежи на отмяна като такъв.

Предвид съвпадение в крайните изводи на двете инстанции, постановено следва да бъде Решение, с което обжалваното такова да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260091 от 18.01.2021 г., постановено по т. д. № 2550/2020 г. на СГС, ТО, VI – 1 –ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____